

Kipić naš dakle imao bi prije spadati na ilirsko pleme Ardiejsko, koje je onda i sadašnju Hercegovinu zauzimalo.¹

Poznato je pako, da je, prije dolazka Helena u Grčku, cijeli južno-zapadni dio balkans. poluotoka napučen bio od Ilira, te da su Heleni mnogo toga od njih naučili i uzeli, navlastito u pogledu praznovjerja. Po nas ovaj kipić predstavljao bi njeku vrst tako zvane *Venus pudica* u najstarijem njezinom ilirskom smislu. Tu su boginju kašnje i Grci ponajviše голу predstavljali; dapače piše Winckelmann (*Stuttgart 1847. I. Band. V. Buch. 2. Kap. §. 3*): „*nur diese allein nebst den Grazien und den Göttinnen der Jahreszeiten, oder den Horen, unbekleidet ist*“. Visconti (*Mus. Pio-Clem. I. 17.*) dodaje Dianu. S. L.

¹ Spomenut nam je dvie razprave slavnoga Virchowa, u kojih se ovaj glasov. učenjak obširno bavi ethnologijom ilirskoga naroda, i kojima je mnogo svjetla doprinio na spoznavanje istoga naroda; naime onu, u kojoj razpravlja o prvom napučenju Evrope (*Sammlung. gemeinver. wiss. Abhandlungen 1874. Serie IX. 16.*), i drugu o kranilogiji Ilira (*Monatsbericht d. k. Preus. Akad. d. Wiss. Berlin dec. 1877*).

Razne viesti.

Numismatičko otkriće u Novih Jankovcih. — Početkom ožujka tek. god. nadničar Gjuro Ivanović, kopajući jarugu na livadi tik kućišta zadruge Domjanovićeve br. 43 na sjevero-zapadnoj strani sela Novi Jankovci u Slavoniji, naidje na zemljenu posudu u prostranosti jednoga litra punu stariuskoga srebr. novca (3650 komada, 2 kilog. 83 gr. težka). Kr. kotarski ured u Vinkovcih uslied prijave istoga Ivanovića doglasi stvar Vis. c. kr. glav. zapovjedničtvu kao drž. upr. oblasti u Zagrebu, koje blagohotno uvaživši mnijenje ravnatelja akeol. odjela zem. muzeja, činilo je doći ovamo sve novce na razvid. Našlo se je, da su svi ugarski, i da spadaju na Matijaša I. (1458—1490), Vladislava II. (1490—1516) i Ljudevita II. (1516—1526). Najmladja godina na njih jest 1520. Zem. muzej pridržao si je samo 356 kom. u težini od 170,0 gr. za muz. porabu; a Vis. c. kr. gl. zapovjedničtvo, smatrajući isti muzej kano svoje milo gojenče, blagovolilo mu je pako te izabrane novce veledušno u dar prikazati, na čem mu najtoplija hvala.

Numismatische Blätter. Wien, 20. Juni 1879 Nr. 6 pišu, da je crnogorska vlada naručila bečkoj kovnici kovanje spomenica, kojima će ukrasiti prsi onih junaka crnogorskih, koji su se osobito iztaknuli za prošloga rata s Turci. Kovina je uzeta od zarobljenih turskih topova. Osnova i kalup polaze iz vieste ruke Tautenhaynove. Spređa je kneževo poprjsje, zada pako krst s godinama 1875—8, i nadpis cirilskim pismom.

Nadpis iz srednje dobe. — U br. III. str. 90 naveli smo jedan nadpis iz Brubnja po prepisu g. Trnskoga, s primjetbom, da ga u zem. muzeju više nema. Pomoću presv. g. Iv. Kukuljevića našli smo taj kamen, a nadpis mu (od g. 1467) glasi ovako:

I86A·OBIIȚ·DŃS·FRI
DARIQVS·MYNDORF
FAR·hVIVS·MORAS
ȚARI·ELACȚVS·hID
SVBȚVS·SĀPVLȚVS

— Mletački časopis „*Archivio Veneto*“ 1878. nastavlja izdavati u prevodu mletačku poviest od postanka Mletaka do g. 1084. od Aug. Fr. Grörrera. Po nas djelo je to malene vrijednosti; a u što se naše povjesti tiče, opetuje stare bajke više krat oprovrgnute. Na primjer na str. 138 veli po Dandulu, da za vladanja dužda Petra Barbolana nazvana Centranico „*il re Andrea d' Ungheria molestava incessantemente la Dalmazia, e costrinse anzi alcune di quelle città ad arrendersi*“ te da, akoprem je bio tada ugarskim kraljem Stjepan I., *l'asserzione di questi assalti è esatta*. Veli se dalje, da je Petar nasliedio Stjepana, *e d' allora in poi i re d' Ungheria sollevarono sempre delle protese sulla Dalmazia veneta*, pošto je Petar smatrao Dalmaciju ne kao mletačku nego kao svoje domaće dobro, buduć ju predobio njegov djed Petar II. Orseolo za se a ne u ime mlet. republike i t. d. Tadašnje hrvatsko vladanje u Dalmaciji sasvim mu nepoznato. Ovakova radnja jamačno nezaslužuje prevoda.

D o p i s i.

A. — *O izkapanjih u Muću u Dalmaciji.* — 1. Muć Gornji 29. svibnja 1879. — Velečastni gospodine i prijatelju. Uklapam utisnutu kartu nadpisa na komadu mramorne ploče, našaste baš ondje, gdje mislim, da je bio stari Sutin, Setonija (*Svetonium*). Šteta, da je ploča krnja, a nadpis ne potpun; ja bi rekao, da isti nadpis mora biti važan.

U vosku utiskao sam i mali kamenčić na istom mjestu našast.

Želim, da mi protumačite i nadpis¹ i sliku na tom kamenčiću, koj je posve zdrav². Sada na moj račun kopam staro grobište vanka našega sadašnjeg groblja. Dosada našli komade opekâ nabrazdane, jedne zdice ili bolje plitice, komad ruba široke žare, a u jednom grebu od stine munike kolobarić ili kolašce prošupljeno u sriedi i na druga četiri mjesta. ali šup-

¹ Taj ulomak nadpisa, po otisku vis. 0,14 a šir. 0,12, glasio bi ovako:

A R M C
A · P A L M A
P A N V M
E L I A
F T O L · M

² Na kamenčiću stojeće momeće lovorvjenčano; u desnici drži granicu maslinovu, lievicom pridržava liću slazeću do tla, a na leđih mu tulać. Sva tri svojstva Apollova.

ljina okrugla a ona u sriedi dvostruka veličinom. Debljina te stine jest manja od jednog centimetra. Čemu je moglo to služiti?¹ — Ako se što drugo nadje, javiti ću.

Baš kad sam ovo dopisao, našast je podstupac od munike² u pet šest komadih u svih skupa na svomu mjestu, a podstupac isti na svomu stocu. Nazad tri dana a malo razdaleko našli i drugi stolac za podstupac, ali o stupovima nema ni biljega. U jednom redu sve greb do greba, ali mrtvi nisu ukopani svi u istom pravcu. Nad ovim grebim bilo čudo mašeta izminanih i upotrebljenih za gradnju ove ceste i ograde sadašnjega groblja: dva najdaljnija od ceste a zar i najogromnija ja sam ih izminao. Jednu smo jedinu babku od tuča našli, ali je sva od rdje izidjena. Nadam se što prije prijateljskomu Vašemu odgovoru.

Vaš prijatelj M. J. Granić, povjerenik zem. muzeja.

2. Muć Gornji 9. lipnja 1879. — Našli opet podstup krnjast, a u jednom grobu drugu pločicu samom jednom šupljinom u sriedi a ne skroz okruglu nego poduljastu, debelu $1\frac{1}{2}$ c. Ova je od tvrde gladke opeke. Pa krnjast kolačić, ni tvrde ni gladke opeke, debeo $\frac{5}{6}$ c. Da nije to kakav biljeg kakva reda ili odlike vojničke? Na dva tri komada opeke ima nadpis i broj.³ Našli dva komada kamena stupa 15 c. promjera, čavala, malo babaka ali sve od rdje izgledane, dva kamena komada kornize, nožić i druge malenkosti, kao na priliku komade mramorne ploče, okruglih dugih a tankih opekanih čepova, debelih a kratkih i šestouglih ručica, grlašca žarna i t. d.

Ali sve je to ništa prama onomu što ću sada opisati.

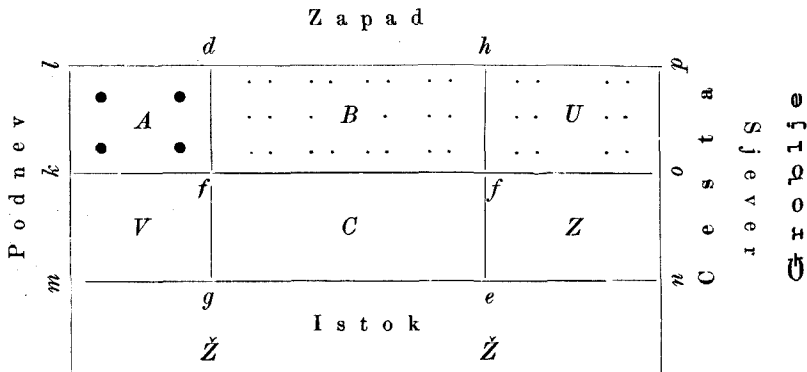
Ja sam uvijek držao i držim, da je ili u sadašnjem groblju Muća Gornjega ili blizu njega imao biti hram od nadošlih Rimljana sagradjen i posvećen svojim bogovom Kastoru i Poluci; suviše da su tu bile veličanstvene sgrade. O tomu sam se osvjedočio i uvjerio po ostancim dugih i debelih zidova u istom groblju, po gomilami razvalina izpod istog groblja preko ceste, i po onima koje se nalaze ne daleko a s onu stranu potoka, po komadima ploča iz biela mramora, mozajka i t. d. S toga sam želio, da bi ili naša Akademija ili Bečko Povjerenstvo za starine odredili koju svotu za kopanje i iztraživanje. Nastojao sam, da navedem ovo crkvinarstvo i puk na posjećenje i prodaju dubova od ceste do više crkve pak na krčenje tog prostora. Nego mi želja i nada ostale puste, te vidio, da nije kud kamo nego u se i u svoje kljuse, te kupio grudinu izpod ovog groblja preko ceste, i odlučio svu grudinu izkopati, nebi li što našao u njoj, pak napraviti od nje ili njivu ili vrtal. Od zapada bilo dosta golih živih stiena, a od istoka pusta gomila a na gomili dva ogromna mašeta, a izpod gomile greb do greba. Uz svu jesen, zimu i proljeće nisam mogao ništa započeti od nepristojna ružna vremena. Počeo minavat na 26. travnja, a na po s ibnja ozidjati i kopati grudinu. Iz nje bit ću izvadio dvista ploča, a skalje osim ono što je otišlo u ogradni zid blizu metar debeo, a dug je izvanka $36\frac{1}{2}$ m. a širok $21\frac{1}{2}$ m., bit ću je vanka izbacio za 50 kolá.

¹ Valjda je to, što italijanski arkeologi zovu sada *fusajola* služeća za razne svrhe, navlastito kad se prede, tké i t. d.

² Ovakove neobične rieči izvolite tumačiti u zaporki.

³ Molimo za otisak.

Namjerio sam dakle, kako sam se i nadao, na razvaline veličanstvene sgrade. Kako sam jurve pisao ugledam najprije temeljni stolac, a na njenu podstup, podalje drugi, a koj dan kasnije podstup razbijen i razbacan. Stolci i podstupci (stupove nismo našli) imali su biti razredjeni kao u uklopljenu nacrtu pod *A*. Zidovi sgrade, većinom jur prije izkopani, imali su biti razredjeni kao što kažu brazde *ldhp*, *kffo*, *mgen*, pak *mkl*, *gfd*, *efh* i *nop*. U dvorani na prostoru *dffh* nalazili opeke okrugle promjera 21 c. a debele 8 c. Ove su ležale na podu taracanu u svakom redu po dvie a jedna od druge daleko pol metra, a red od reda odaljen metar. Ove opeke naslagane u japnu jedna na drugoj činile toliko stupova. Koliko su stupovi morali biti visoki, nemore se doznati, jer nijedan od ovih stupova nije bio cielovit nego ostateci od razvaljenih stupova, a u najvišemu bilo do osam komadâ. Pojedini komadi bili razbacani a neki razbiveni. Zdravih komada našli preko dvista, i dao sam ih prenieti u moj vrtal. Sva je prilika da ta dvorana, duga 8 a široka 5 metara, služila za kupanje ili za triem. Stiene zida *ff* bile su kresane i prama dvorani *B* i prama onoj u *C*, ali nismo našli nego sami najdonji red nad samim temeljem. Dvorana *C* u prostoru *gffe* sva je bila taracana na mozajk od bijelih malušnih stienâ debelih $1\frac{1}{2}$ c. Toga mozajka veći dio bio je jur izkopan i oštećen; prilično zdrava našli za duljinu 5 metara a za širinu od 1 do 2 metra. Jedan od težaka kazivao, da ga on najveće razkopao, kad je nad njim činio za se rasad. Taj mozajk neću za sada još izkopati, nego ga ostavim, neka ga puk razgleda. Po razlogu, da ta sgrada imala i drugih dvorana i prostorija u *V*, *Z*, *U*; nego očevidno se vidi, da sve, što je bilo bolje, kao stupovi, velike opeke, nadstupci i bolje stiene bile su odavna razgrabljene, odnesene i upotrebljene u druge svrhe. Sva je paka prilika, da u prostoru *Ž* našlo bi se važnih komada od te razvaline; ali taj prostor jest njiva s iztoka i vanka grudine i posijana.

Izmedju opekanih stupova našli četverokutnu ciev opeknu po sve zdravu, visoku 32 c., a široku *s* jedne strane 13 c. a *s* druge 15 c. Na obe strane široke 13 c. imade ovaki otvor. Takove cievi nisam još vidio, pa našli i po koj komad od drugih.

Za ovo prvo izraživanje i kopanje puno sam potrošio, a da mi se barem dielom taj trošak naplatio svu sam izkrčenu grudinu, samo ne mozajk, nasadio krumpirom. S tim zaključivam opis ove po meni otkrivene razvaline jedne veličanstvene sgrade na Muću Gornjem.

M. J. Granić, povjerenik zem. muzeja.

B. — Iz poslanice g. B. Wellnera (Toplice u Českoj 5. srp. 1879) na g. fin. savjet. Vatr. Simića u Zagrebu vadiamo sliedeću veoma važnu i jako zanimivu obavijest:

„Šaljem vam ovdje otisak nekoga jugoslav. zlat. novca, da ga izvolite predložiti predstojniku numismatičke sбирke u tamošnjem muzeju. Ja sam kupio ovaj novac u Trstu kod nekoga mjenjača, koj ga je nabavio dan prije od nekoga austrijskoga vojnika, povrativšega se iz Bosne, skupa sa tri bizantinska novca (*Constans II, IV i Heraclius*). Otkuda potiče novac, dade se točno dokazati (*Der Ursprung ist genau nachweisbar*). Dao sam za ovaj novac 6 forint. On nije istovjetan sa novci biogradskoga odkrića; on je takodjer sasvim drugoga pečata (Stempel)“.

Wellnerov zl. srbski novac jest kneza srbskog Lazara (1371—89) a podpuno sudara u tipu i u svem s onim, koj smo mi izdali u našoj razpravi: *Na obranu pravosti staro-srbskih zlatnih novaca* (Sr. Rad jugosl. Akademije znanosti i umjetnosti XXXIV. Tab. br. 10), tom razlikom jedino, da je naš komad probušen a ovaj ne. Ovomu sasvim isti novac čuva se u sbirki Njegove Visosti prejasnoga kneza srbskoga Milana u Biogradu, a jedan isto takav nalazi se u Il. Ap. Simića iz Prizrena. Od ovoga novca imamo čist otisak na stanjolu, koj smo sravnili sa slikom Wellnerovoga, te smo se posvema uvjerali, da se ovdje neradi o jednom te istom komadu. Novac našast u Bosni potvrđuje sve bolje ono, što smo mi dokazali u gori pomenutoj razpravi, da zl. srbski novci našasti g. 1873. u staroj Srbiji blizu Kosova, pravi su.

C. — Iz dopisa g. Grgura Urlića-Ivanovića iz Risna 19. lipnja t. g.

„Šaljem ovaj nadpis, našast u vrtlu *Paprenice* kod carina Risanskih na četvorecu jednoga stupa sa oblím šiljkom. Veličina toga četvorca iznosi 7 decim. Izkopan je tek lani, i nenalazi se nigdje ubilježen. Nazad dana jedan Inglez, što stanuje u Dubrovniku, tražeći starine u ovih krajevih, činio je prokopavati zemlju u tom vrtlu, odcrpio je zemlje u dubinu 3 m. a dužinom 8 m. Prekopav prostorom do 3 metra, našao je komada razbijena posudja, urna, dvie tri korneolice i nekoliko novaca. Dva metra podzemno to zemljište pokazuje poderinu razbacanih ruševina. Tu nazad vremena našast je bili komad finog mramora (cornice). Jedan težak Risanski, što prekapa u tih sjevero-zapadnih stranah staroga Risna, prekopajući u različite navratke, sabrao je od 2 do 3 stotine rimskih novaca. Nekoliko kupio je ovaj Inglez, koj mi je rekao, da Vas pozna. Čini mi se, da nabavlja starine za Londonski ili Oxfordski muzeum. U Risnu kani opet prosliditi prekopanje načetoga zemljišta. Jedan Rišnjaniin ima u kući komad ploče s nadpisom, a nedopušta, da se otisak pravi bez nagrade. Gledat ću da Vam otisak pribavim. Isti Inglez nastoji, da taj komad ploče kupi. Obširnije drugi put“.

Po poslanom nam otisku gori pomenuti nadpis glasi ovako :

D · M · S ·
C · S · L V P O
D E C · A L ·¹
C · L · M X I M
M A R I T O

Sljedeći dan posla nam isti g. Urlič otisak nadpisa na gore pomenutom komadu mramorne ploče tri prsta debele, primjećujući, da je od davna stajao skriven u kući Jefte Kajtašovića Rišjanina, a sad prodan Inglezu Evvansu u Dubrovniku. Glasio bi nadpis:

M · S ·
L I O · S A
V · A · X L ·
A D E R A

D. — Iz dopisa prečast. g. P. Milera, muz. i druž. povjerenika u Mitrovici od 12. svib. 1879.: „Po prijatelju Pavlu Burgstalleru, koj je 1. t. m. u Sisak pošao, poslao sam na muz. povjer. g. Jos. Kerausa 1 rimski mač, 1 mač poput srpa, i od bronca postavku njeku. Ti predmeti nuz lubanju nadjeni su tri metara duboko u zemlji; a poklonio jih je g. Leopold Veletovski, c. kr. mjernik. — Moj susjed, kopajuć podrum, izkopao je opeku sa nadpisom, od kog otisak u prilogu častim se priposlati“.

Po otisku nedaje se točno razabrati nadpis na opeki. Čini se, da je LICANI AVLI PEIAΛI.

Pečat dug 0,15, vis. 0,1¹/₂. Do sada ovakova nije se izkopalo. *Licaios* i *Liccaus* dolazi u nadpisu našastu u Putincih (*Bassiana*. — V. Mommsen C. I. L. III. p. 417. n. 3224), a *Liccanius* u drugom otkritom u Neudorfu u Ugarskoj (*l. c.* p. 461 n. 3665).

E. — Iz dopisa muz. i druž. povjerenika Ant. Bogetića u Bošnjacih od 2. srpnja t. g.: „Ovdje sam na Savi sa fratrima Bosanskima vele poznat, te doznajem, da na jata dolaze u Bosnu arkeolozi, kopaju, kupe i traže starodrevnosti. Zaman mi uvijek dodjemo po dovršenom djelu. Tako kad stranci što je boljeg iz Bosne pokupe, tad će valjda i Hrvatska svoga čovjeka poslati, da traži poslie kiše kabanicu“.

Darovi prikazani nar. zemalj. arkeol. muzeju tečajem godine 1878.

(Konac.)

66. G. Ante Cikoša, preparand za učione — bakr. turski novac. —
67. G. Dr. Drag. Benak, kot. sudac u Daruvaru — komad dolnje noge bakr. gorostasnoga konja sa kopitom, i tri komada od konjskoga tiela, sve izkopano ondje, kada se gradila kuća za kot. sud. — 68. G. O. Grgur Martić, čuvar države Malobračana u Bosni — Schematismus missionariae provinciae Bosnae Arg. 1877, 1 srebr. i 1 bakr. celtički novac, 3 sr. i 2 bakr. rimska, 1 bakr. bizantinski, 1 sr. bosanski, 1 bakr. dubrovački, 1 sr. mletački i

¹ *Decurio allectus* (Salonae C. I. L. III. 1914; coloniae Aquilae I. c. 3497).

2 sr. novija. — 69. G. Karl Stenzel iz Novog sela blizu Viakovaca — prednji dio kam. sjekire, 2 kam. kočke i komad črepa iz predhist. dobe, sve izkopano u nizini izsušenoga jezera Hiulka zvana prigodom gradjenja željeznice. — 70. G. Bude Budisavljević, podžupan i muz. povjerenik u Rumi — 1 sr. novac celtički, 1 sr. (Gordianus) i 47 bakr. rimskih, 5 sr. i 43 bakr. novija, jedan bakr. prsten sa crvenim kamenom, jedan bakr. pečat, bakreni okrugić i komad rimske naušnice sa crvenim okom. — 71. G. Dr. Ernest iz Rume po g. B. Budisavljeviću — komad celta iz bakrene dobe. — 72. G. Aloizij Rieck, vlastelinski šumar u Rumi — predhist. kalup. — 73. G. Fr. Jos. Fejer, brijač u Zagrebu — 4 odlomka starodavnih knjiga. — 74. G. Roman Prestini, učiteljski pripravnik iz Bakra — *Gazophylacium* Ivana Belosteneca. — 75. G. J. Vukelić, župnik i muz. povjerenik u Drežniku — otku bakrenu našastu na Gradini iznad Kozjaka (Plitvička jezera), i željezno koplje izkopano blizu Drežnika. — 76. G. Gjuro Bujher bivši profesor na gimnaziji u Osijeku, sada vodnik u Rogatici, revno izvieščuje o bosanskih starinah. — 79. Prečast. g. kan. Veber kao ovršitelj oporuke Mesićeve — 3 sr. i 37 bakr. rimskih novaca; 18 sr. i 81 bakr. noviji. — 78. G. N. N. — olovnu medalju na uspomenu posvećenja barjaka 8. i 9. rujna 1872 vatrogasilaca u Zagrebu. — 79. G. N. N. u Zagrebu — dvie stare banke bečke. — 80. C. akademija znanosti u Beču — svoje spise. — 81. Akademija znanosti u Pešti — svoje spise. — 82. G. N. N. — Košutovu banku. — 83. Prečast. g. upravitelj zavoda milosrdne braće u Zagrebu — 25 tegla sa cvietom, i cvieća za presadjenje u muz. vrt. — 84. Iz ostavštine pok. Ljud. Grantsaka, pukovnika auditora — 15 raznih zlatnih novaca, 18 bakr. starogrčkih, 93 sr. i 371 bakr. rimski, 31 sr. i 80 bakr. novijih, 1 medalju sr. i 7 bakrenih. — 85. G. Antun Corić iz Vacar-Vakufa u Bosni — 5 sr. i 2 bakr. rimska novca. — 86. G. Niko Stipančić iz Vacar-Vakufa u Bosni — 5 sr. rimskih novaca. — 87. G. Franjo Svetinović iz Vacar-Vakufa u Bosni — 4 sr. rimska novca. — 88. G. Stjepo Stigančić iz Vacar-Vakufa u Bosni — 5 sr. rimskih novaca. — 89. G. Tarbuk, satnik po g. satniku Mayerhoferu iz Priedora — tursku zastavu, koja bi spuščena u Višegradskoj kuli Bihovac zvanoj u Bosni 4. listopada 1878, a mjesto nje podignut carski barjak. — 90. G. N. N. poručnik — 8 krasno nakićenih starih bosanskih pušaka i dva mača. — 91. N. N. visoko stojeći gospodin — sjajnu sbirku starodavnoga bosanskoga oružja od 25 raznih komada osobite važnosti sastavljenju. — 92. G. Slavoljub Karlović — 2 sr. i 8 bakr. turskih novaca i jedan prost drveni češalj. — 93. Tečajem godine bi imenovan od jugoslav. akademije muz. povjerenikom prečast. g. Antun Jakševac, arcidjakon i župnik u Otoku. — 94. Veledušni i prevažni dar slavnoga arkeolog. društva *Siscia* u Sisku, biti će naposeb iztahnut i ocijenjen u „Viestniku“ hrv. ark. društva u Zagrebu.

U Zagrebu 1. siečnja 1879.

Blagodarnim darovateljem najtoplije se zahvaljuje

Ravnateljstvo zem. muzeja.